

สุนัขไล่เหื่อ...ไม่แตกต่างกัน...กับอะไร???เหี้ย...

นำเสนอเมื่อ : 4 ก.ค. 2552

'เรื่อง : หมาไล่เนื้อ'

มีเรื่องเล่าว่า...
มีพระรูปหนึ่ง...ชอบทำอะไรแปลกๆ...
วันหนึ่ง...พวกกรุงเทพฯ...เอากฐินไปทอดที่วัด...
จัดงานกันใหญ่โต...มีหนัง...มีลิเก...มีดนตรี...
ผู้คนแหกกันมามืดฟ้ามัวดิน...

ก่อนทอดกฐิน...
ผู้คนมารวมกันเต็มศาลา...
หลวงพ่อบอกเด็กวัดมา...
บอกให้ไปเอาเนื่องจากโรงครัวมาก่อนหนึ่ง...แล้วเอาเชือกมาด้วย...

หลวงพ่อบอกจัดการ...เอาเนื้อ...ผูกติดกับหลังหมา...
ผูกเสร็จ...ก็ปล่อยหมา...
หมาเห็นเนื้อยุบหลัง...ก็โล่งบ...
พอหัวโตจับ...ตัวก็ขยับหนึ่ง...
เพราะหมามันก็ดูหลังตัวเองไม่ถึง...
ยิ่งโตจับเร็ว...ก่อนเนื้อก็หนีเร็ว...
โตไม่หยุด...เนื้อก็หนีไม่หยุด...นางสงสารหมามาก...

หมาโตอยู่นาน...จับเท่าไร...เนื้อก็ไม่เข้าปากสักที...

ผู้คนบนศาลา...พากันหัวเราะชอบใจ...
หัวเราะเยาะหมา...ว่าทำไมมันถึงยังไม่จับ...
โล่งบ...จะกินเนื้อ...ที่ตัวเองไม่มีทางไล่ตามทัน ตลอดชีวิต...

หลวงพ่อบอก...มองดูด้วยความสนุกสนานจนหน้าใจแล้ว...
ก็แถมเชือกออกมาหลังหมา...
แล้วหันมาพูดกับญาติโยมว่า...

มนุษย์เรา...มีความรู้สึก...ตัวเองพร่อง...ตัวเองยังไม่เต็ม...

ต้องเติมตลอดเวลา...เติมไม่หยุด...เพื่อให้ตัวเองเต็ม...
เราอยากสวย...อยากทันสมัย...
ไปหาซื้อเสื้อผ้าที่สวยงามที่สุด...ทันสมัยที่สุดใส่...

ดีใจได้เดือนเดียว...มีรุ่นใหม่ออกมาอีกแล้ว...สวยกว่า...ทันสมัยกว่า...

อยากได้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่...
ซื้อเสร็จ ๓ เดือน...รุ่นใหม่ก็โผล่ออกมาแล้ว...
ซื้อคอมพิวเตอร์ทันสมัยที่สุด...
๒ เดือนต่อมา...มีรุ่นใหม่กว่าออกมา...ของเราตกๆ...
ซื้อรถเบนซ์...ทันสมัยที่สุด...แพงมาก...
ขับได้ ๖ เดือน...มีรุ่นใหม่กว่าออกมาแล้ว...
ทันสมัยกว่า...แพงกว่า...ของเรากลายเป็นเชย...

เราต้องก้มหน้าก้มตา...ทำงานทั้งวัน ทั้งคืน...หาเงินมา...
เพื่อมาทำให้ตัวเองทันสมัย...

ซื้อเสื้อผ้าใหม่...มือถือใหม่...คอมพิวเตอร์ใหม่...รถยนต์คันใหม่...

เห็นดีเห็นน้อยแสนสาหัส...
เพื่อไม่ให้ตัวเองตกๆ...

ปัจจุบัน...

เรากำลังไล่จับความทันสมัย...เหมือนหมาที่ไล่จับเนื้อบนหลังของมัน...

ทั้งที่รู้ว่า...ต่อให้ไล่จับทั้งชีวิต...ก็ไม่มีทางตามทัน...

นางสงสารโยม...

คุณเต็มศาลา...เมื่อกี้หัวเราะครึกครื้น...
ด่าว่า...หมามันใจ...
ตอนนี้เงียบสนิท...เหมือนไม่มีคนอยู่.....

ไม่รู้...กำลังสงสารหมา...
หรือ...กำลังทบทวนความใจ...ตัวเอง

คนไม่สติ...ไร้คุณธรรมจรรยาบรรณ ก็เปรียบได้กับสุนัขไล่เนื้อ
ที่ไล่ขบประชาชนก็เปรียบได้กับ เจ้าหน้าทีตำรวจ นักการเมืองที่ไม่มีคุณธรรม...